

De Heer Jezus smaakte de dood voor alles

Hebr. 2:9

Vers 9b: 'opdat Hij door de genade van God voor alles de dood smaken zou'.

Ons mensen wachtte de dood als het loon van de zonde (Rom. 6:23). Daar is geen enkele verdienste of genade mee gemoeid.

Bij de Heer Jezus was dat echter heel anders. De dood was Zijn vrijwillige overgave voor u en mij. Daarom wordt hier gezegd dat Hij 'door de genade van God' voor alles de dood smaken zou. Het was door Gods *genade* dat de Heer Jezus dat deed. Het was Gods *onverdiende gunst* ten opzichte van ons, zondaars.

De woorden 'voor alles' betekenen 'voor alle dingen'. Deze gedachte vinden we ook in Kolosse 1:20: 'en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij de dingen die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn'. Maar, zoals de Voorhoeve-vertaling in een voetnoot bij Hebr. 2:9 aangeeft, kan het ook vertaald worden met 'een ieder' (of: 'voor allen'), wat dan op 'alle mensen' slaat. Die gedachte treffen wij bijvoorbeeld aan in 1 Timotheüs 2:3-5 waar we lezen: 'Want dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, Die wil dat alle mensen behouden worden en tot de kennis van de waarheid komen. Want er is één God en één Middelaar tussen God en de mensen, de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor *allen*, [waarvan] te rechter tijd getuigenis [is gegeven]'. En ook in 2 Korinthe 5:14 lezen wij: 'Want de liefde van Christus dringt ons; daar wij zo oordelen, dat als Eén voor *allen* gestorven is, allen dan gestorven zijn'.

De Heer Jezus heeft er door Zijn sterven de grondslag voor gelegd, dat aan *alle* mensen de mogelijkheid van verlossing en behoudenis kan worden aangeboden. Zijn redding strekt zich zonder uitzondering uit naar *ieder mens*. Echter *alleen degenen die geloven hebben er daadwerkelijk deel aan*; voor hen heeft de Heer Jezus *plaatsvervangend* de zonden gedragen. Het is van groot belang dit onderscheid vast te houden. *De Schrift wijst elke gedachte aan alverzoening en algemene verzoening pertinent af!*

Psalm 8 wordt *driemaal in het Nieuwe Testament aangehaald*, te weten in Hebr. 2:6 en 7, in 1 Korinthe 15: 27 en in Efeze 1:22.

In Hebr. 2:6 en 7 was het om de grootheid en heerlijkheid van de Heer Jezus als de Zoon des mensen aan te geven, aan Wie alles onderworpen is.

In 1 Korinthe 15:27, 28 wordt *de eerste uitzondering op dit 'alles'* aangegeven: 'Wanneer Hij nu zegt dat alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk, *dat Hij uitgezonderd wordt*, Die Hem alle dingen onderworpen heeft. Maar wanneer Hem alle dingen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen zijn aan Hem, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen'. Uit deze Schriftplaats blijkt *dat voor God Zelf, God de Vader, een uitzondering wordt gemaakt*. Dat kunnen wij goed begrijpen, want de Heer Jezus wordt hier als Mens gezien en God is de hoogste autoriteit. Als dan Psalm 8 volledig vervuld is - volgens andere Schriftplaatsen is dat zo aan het eind van het duizendjarig vreedrijk - als de Heer Jezus na duizend jaar heersen op het hoogtepunt van Zijn

roem staat, dan zal Hij alles vrijwillig overgeven aan de Vader, opdat God, de drie-enige God, alles in allen zal zijn: dan is de eeuwige toestand aangebroken.

In Efeze 1:22,23 wordt *de tweede uitzondering* op dit 'alles' genoemd: 'En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen [dat is een aanhaling van Ps. 8:7b] en heeft Hem als Hoofd boven alles gegeven aan de Gemeente, die Zijn lichaam is, de volheid van Hem, Die alles in allen vervult'. Deze tweede uitzondering betreft *de Gemeente*, en wel omdat zij met betrekking tot de Heer Jezus 'Zijn lichaam' is en 'Zijn volheid', Zijn 'aanvulling', vormt. De complete hemelse Mens wordt gevormd door het Hoofd, Christus, met de Gemeente als Zijn lichaam; ook wel 'de Christus' genoemd. Zó innig zijn die beide met elkaar verbonden.

Wij zijn verbonden met Christus, Die 'alles in allen vervult' in de kracht van Zijn heerlijke Persoon en dat in overeenstemming met de heerlijkheid en de kracht van de positie waarin Hij als *Mens* geplaatst is door het volbrengen van het verlossingswerk. De Gemeente wordt hier in de Efezebrief gezien volgens de raadsbesluiten van God, en als zodanig is zij de volheid van die kostbare Persoon.

Dit is ook een belangrijke reden voor de waarheid dat de Gemeente niet tot de aardse schepping behoort, maar hemels is in haar oorsprong, karakter en toekomst.

Haar *oorsprong*: bij haar hoort iedereen die uitverkoren is van vóór de grondlegging van de wereld.

Haar *karakter*: haar zegeningen en voorrechten zijn hemels en geestelijk.

Haar *toekomst*: zij wacht op de Heer Jezus, de Zoon van God, Die haar Zelf zal invoeren in het Huis van Zijn Vader. Wat een oneindige genade is het om bij die hemelse Gemeente te mogen horen!

Uit het feit dat God de Vader de Heer Jezus als Hoofd boven alles aan de Gemeente gegeven heeft (en niet omgekeerd: de Gemeente aan de Heer Jezus), blijkt wel hoe kostbaar de Gemeente is voor het hart van God!

Het is erg mooi en verrijkend de betekenis te zien van beide bovengenoemde uitzonderingen die Gods Woord ons noemt op het 'alles' van Psalm 8:7b. Dit zijn echter dingen die we *niet* in de Hebreeënbrief aantreffen. Daar wordt benadrukt dat de Heer Jezus over 'alles' zal heersen, dat wil zeggen over de hele schepping. Uit Efeze 1:22,23 is ons echter duidelijk gebleken dat de Gemeente zelf niet behoort tot 'alle dingen' van deze schepping.